Hódmezővásárhely, 1899. július 16. – Deszk, 1981. július 1.

Földműves-napszámos szülei bérestanyások voltak egy hódmezővásárhelyi nagygazdánál. A kőművesszakmát tanulta ki. Az őszirózsás forradalom győzelme után bekapcsolódott a helyi munkásmozgalomba, a Tanácsköztársaság alatt jelentkezett a Vörös Hadseregbe, részt vett az északi hadjáratban, a harcok során megsebesült. A kommün bukása után internálták, 1920 áprilisában szabadon engedték, de rendőri felügyelet alá helyezték, amit 1921 decemberében vontak- ideiglenesen- vissza. 1922 januárjában belépett a Magyarországi Szociáldemokrata Pártba. Egyik szervezője volt az 1929-ben Hódmezővásárhelyen megrendezett földmunkáskongresszusnak. 1931-ben a Szántó Kovács János utcai munkásotthon egyik alapítója. 1937-ben bejutott a városi törvényhatósági bizottságba. Az 1930-as évek végén egy ideig a fővárosban vállalt munkát; az MSZDP VI. kerületi szervezetében a baloldali gondolkodásúakkal rokonszenvezett. Hódmezővásárhely 1944. október 10-én történt felszabadítása után hozzálátott a Magyar Kommunista Párt szervezéséhez; megválasztották a városi szervezet titkárának. Október 22–23-án részt vett a koalíciós jellegű városi tanács megalakításában, november közepén bekerült a városi törvényhatósági bizottságba. December 14-től az Ideiglenes Nemzetgyűlés előkészítő bizottsági tagja; december 18-án Hódmezővásárhelyen beválasztották az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. Egyike a Debrecenben, december 20-án, a kommunista párt ideiglenes központi vezetősége által kijelölt öttagú „frakcióvezetőségnek”. Az 1945. november 4-i választásokon, majd 1947. augusztus 31-i választásokon a Csongrád és Csanád vármegyei választókerületből bejutott a törvényhozásba. 1947-ben szülővárosa polgármesterévé választották. Ekkor megvált a párttitkári tisztségtől, és az összeférhetetlenség miatt 1948. június 15-én lemondott a képviselői mandátumról. 1950-től, az ország közigazgatási rendszerének az átalakítása után városi tanácselnök, tisztét 1954-ben történt nyugdíjazásáig töltötte be. Haláláig a városi pártbizottság tagja, továbbá tanácstag. 1958-tól a szakmaközi bizottság titkára, majd 1964-től élete végéig a Szakszervezetek Csongrád Megyei Tanácsának az elnöke.